

летна група. Смѣтката ни, че на върха ще бждемъ къмъ 2 часа следъ обѣдъ, като всѣка смѣтка безъ кръчмаря, излѣзе малко погрѣшна. Снѣгътъ ни отне повече отъ единъ часъ време, затова се качихме на Сютка едва къмъ 3 часа.

Сютка, както и повечето отъ родопскитѣ високи върхове, по нищо не прилича на рилскитѣ и пирински зѣбери и конуси, издигащи се високо надъ превалитѣ

— мѣчно достѣпни и шеметни. Тукъ липсватъ и алпийскитѣ циркуси (коритища) и долини — бездни. Сютка е само най-високата точка и сборище на нѣколко лѣкатушни билъ и странични рѣтове. Само откъмъ югъ е малко по-урвестъ, но отъ всѣка страна достѣпенъ. И ако не ви досаждатъ гѣститѣ гори, може да се изкачите на него откъдето пожелаете.

Хижа

Високъ е само 2188 м. Въ замѣна на това отъ Сютка се разкриватъ такива обширни и прелестни глѣдки, на каквито рѣдко може да се любувате дори и отъ най-високитѣ рилски и пирински върхове. Както за софийскитѣ селяни и селянки „отъ Витоша по-висока нѣма“, така и за родопскитѣ планинци отъ тукашния край Сютка е „най-прегледно и най-разгледно мѣсто“.

Стѣпаловидно предъ вашия смаянъ погледъ сѣ развѣрнати нѣколко планински вериги отъ тритѣ съседни области: Тракия, Македония и Югозападна България. Но насъ най-много ни привличаха планинитѣ отъ Източна Македония, на които по-рѣдко сме се любували и по-слабо познаваме.